

עין משפט
נר מצוה

כּוּמ:

ר"ן

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

אמר רב פפא הכי קאמר אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה הוי וכו'.
פ"י סיפא אמינן לתרוזי אבל רישא כדקיימא קיימנא ולעולם דאמר לדמי ולא תקשי לזכר פדא דמוקי לה צפדיון.
אבל סיפא מתרזינן דה"ק לאחר ל' יום עולה ומעכשיו שלמים לאחר ל' יום תהא עולה כדצריז אס לא אמר מעכשיו שלמים וקמשמע לן תרתי חדא דכי אמר לאחר ל' יום עולה בלחוד חייל ולא תימא כיון דלא קדוש השתא לא קדוש נמי לאחר שעמא דלימא אלא לבזרז ומנא נמי חייל מדעס דהוה על האומר לאשה וכו' וקמ"ל נמי דדוקא כשלא אמר מעכשיו שלמים הוא דהוי לאחר ל' יום עולה אבל היכא דאמר מעכשיו שלמים לא הויא לאחר ל' יום עולה.
ומילי טובא קמ"ל בזהא חדא דקדושת הגוף לא פקעה כדכי ולא תימא ה"מ קדושה חמורה דעולה דלימא אלא אפי' קדושה קלה דשלמים לא פקעה כדכי ומש"ה נקט קדושה קמייתא בשלמים ולא נקטא בעולה דומיא דרישא ולא תימא ה"מ היכא דאמר שור זה שלמים כל ל' יום דבכגון זה קדושת שלמים מתפשטת והולכת שאין לה מונע אלא אפילו כשהתפיס בו לאחר מכן קדושת עולה סד"כ חיילא דכי האי גוונא לא מקרי פקעה כדכי דאדרכה קדושה בתרא מעליא טפי והוי מן קדושה קלה לחמורה ועוד

שקדושת שלמים מיד שחלה על בהמה זו מנאח קדושת עולה שהיא מונעתה מההפשט לאחר שלשים יום וסד"א דכל כי האי גוונא לא תהא בהמה זו נתפסת בקדושת שלמים אלא עד שלשים יום קמ"ל דאפילו כי האי גוונא קדושת שלמים לא פקעה כדכי.
ולא תימא ה"מ כשהקדים קדושת שלמים לקדושת עולה כגון שאמר כל שלשים יום שלמים ואחר שלשים יום עולה דככי האי גוונא דין הוא שתהא קדושת שלמים מתפשטת והולכת אלא אפילו היכא שחקדים ואמר לאחר שלשים יום עולה סד"א קדושת שלמים לא משכחא רווחא אלא שלשים יום ולא תחול יותר קמ"ל דכיון שבחזק כדי דבור אמר מעכשיו שלמים חיילא ליה קדושת שלמים ושוב אין מקום לקדושת עולה לחול כלל.
ולאו דמשבשינן לה לבזיימא אלא ה"ק מי שאמר לאחר שלשים יום עולה ומעכשיו שלמים רחוי הוא שתהא לאחר ל' יום עולה אלא אחר שאמר ומעכשיו שלמים זהו שמונע לקדושת עולה שלא תחול משום קדושת שלמים לא פקעה כדכי שלא תחמר שזה שאנו מוזהרים שקדושת שלמים מתפשטת והולכת היינו משום שזה שאמר לאחר שלשים יום עולה אין כדצריז כלום דכיון דקדושת עולה לא חיילא השתא בתר שלשים יום נמי לא חיילא ולא ליהוי טעמא משום דלא פקעה קדושת שלמים כדכי דלימא דאילו לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה הויא הלכך ודאי טעמא דמאי דאמר השתא דלא הוי עולה היינו משום דקדושת שלמים לא פקעה כדכי.
כ"ל ומנמוקי הרבה מן הראשונים למדמוי.
וכ"ת מאי קמ"ל סיפא דלאחר שלשים מהני הא תנא ליה רישא כל שלשים עולה ולאחר שלשים יום שלמים י"ל לא מהתם ה"א דדוקא כי לא הדר ביה קמ"ל סיפא דאפי' הדר ביה נמי לא מצי למהדר וכדמסקי' **מדעס דהוה על האומר לאשה וכו'.**
כלומר דכי היכי דהתם אע"ג דלא חיילא קדושה השתא חיילא בתר זמנא ה"ג אע"ג דלא חיילא קדושה השתא חיילא בתר זמנא:
פשיטא.
כלומר פשיטא דמהני כי התם ולמה ליה לתנא לאשמעינן.
וא"ת מאי קמקשה פשיטא אדרכה לריכא רבה דמי דמי התם אע"פ שנתעכלו המעות מ"מ הא חיכא

גבה שיעבודא דכסך וכדלאמרי' התם פרק האומר (קדושין נט.)
היז וזי לאו למלוה דמיין ולא לפקדון דמיין ומשום הכי מוקדשת דהא המקדש בטטר ונתקדע השטר קודם ל' אינה מוקדשת משום דכי חיילי קדושי ליכא שטרא והכא נמי כיון דבדיבורא בעלמא אקדשה כי חייל הקדש ליתיה לדיבוריה וי"ל דאמסקנא סמיך דאמר דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט הלכך פשיטא ליה דלא גרעה אמירה לגבוה מכסך קדושי דאשה מש"ה מקשי פשיטא:
הניחא למאן דאמר אינה חוורת.
פלוגתא (דרב נחמן ורב ששת) [ג'ל דר' יוחנן וריש לקיש] צפ' האומר דקידושין (ד' נט.).
הכא שאני דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט.
הלכך אפילו למ"ד התם חוורת הכא לא מצי הדר ביה.
וא"ת ותיהוי נמי כמסירה אכתי אמאי לא מצי הדר ביה כיון דלא חייל הקדש עד שלשים יום דנהי דלאמרי' בכחוצות (דף פג.)^א ובמציעא משוך פרה זו ולא תקנה לך עד לאחר שלשים דאי קיימא בזאגס לא קנה ובעומדת בחזרו קנה היינו דוקא בשלא חזר בו בינתיים אבל חזר בו ודאי אפי' עומדת בחזרו מצי למיהדר ביה כיון דלאן [יחילן] קנינא עד לאחר ל' יום ולגבוה נמי נהי דהוי כמסירה כיון דהשתא לא חייל אמאי לא מצי למיהדר ביה וי"ל דכי אמרי' כמסירתו להדיוט צקנין ממם של הדיוט קאמר וכמ"ד מעכשיו ולאחר שלשים

היינו דאילטריך וכו'.^ב
דלמינא להכי תני תרתי דצין קדושת הגוף וצין קדושת דמים פקעה כדכי:
למה לי לתמני פרכי השתא מוקדושה חמורה לקדושה קלה פקעה.
עולה שהיא חמורה לקדושת שלמים שהיא קלה:
מקדושה קלה.
כלומר שלמים דקלה לקדושת עולה שהיא חמורה מיבעיא.
אלא לאו חד לקדושת הגוף וחד לקדושת דמים דתרתייו פקעי ומיצבתא דעולא וליכא פירוקא:
נימא סיהוי פיוצתיה דזכר פדא.
דהכא אמר דלמא קדושת הגוף פקעה כדכי וזכר פדא אמר נקלזו פודן פעס אתת דאפי' קדושת דמים לא פקעה כדכי:
חסורי מיחסרא והכי קסני.
האומר שור זה עולה כל ל' יום ומעכשיו לאחר ל' יום שלמים כל ל' עולה לאחר ל' יום שלמים מעכשיו ומשום הכי הוי שלמים לאחר ל' יום לקדושת הגוף פקעה בזהכי כדכי הואיל ואמר מעכשיו אבל אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר ל' יום עולה הוי אפילו לאחר ל' יום ^א דמקודשת לאחר ל' יום דהתם לא פקעה קדושת הגוף כדכי:
דמוקדושה.
לאחר ל' יום דכי לא אמר מעכשיו דמיא להא האומר לאשה הילך פרוטה זו והתקדשי לי לאחר ל' יום דמוקדשת לאחר ל' יום ואע"ג דמתעכלו המעות של קדושין שאינם בעולם הויא מוקדשת לאחר ל' יום ה"ג כי לא אמר

מעכשיו אע"ג דהלכו להך שלשים יום של עולה השתא נמי עולה הוי.
וקיפא דקמני לאחר שלשים יום עולה ומעכשיו ועד שלשים יום שלמים דלאחר ל' יום הוה עולה ופקע קדושת שלמים אע"ג דלא אמר מעכשיו התם משום דקדים ואמר צרישא לאחר שלשים יום עולה דכיון שהזכיר עולה תחלה נעשה דלאמר מעכשיו הלכך לאחר שלשים יום עולה הוי.
והכא הוא משום דאמר מעכשיו פקעה קדושה בתרתייו צין בקדושת דמים צין בקדושת הגוף אבל בעלמא אפילו קדושת דמים לא פקעה כדכי ולא קשה לזכר פדא ומיצבתא דעולא כדקיימא קיימא:
פשיטא.
כלומר דכיון דמתסרת לתמני' ותרלת דה"ק שור זה עולה כל שלשים יום ומעכשיו לאחר שלשים יום שלמים דלאחר שלשים יום שלמים הוי ולמה לי למימר שוב דה"ק אס לא אמר מעכשיו וכו' פשיטא דכיון דאמר לריך למימר מעכשיו ממיילא ידענא דאס לא אמר מעכשיו לאחר שלשים יום שלמים הוי עולה:
תריך לא לריבא.
(י) דהא קמ"ל אי הדר ביה דאי הוה קמני כדקאמרת דלאחר שלשים שור זה עולה כל שלשים יום ^א לאחר שלשים יום שלמים אע"ג דהשתא הדר ביה ואמר מעכשיו הואיל ומעיקרא כשאמר כל שלשים יום עולה לא אמר מעכשיו קודם שאמר לאחר שלשים יום שלמים ולא כלום קאמר ואפי' לאחר ל' יום עולה הוי דהא קמ"ל דדוקא צענין שיאמר בתחלה מעכשיו קודם שיאמר לאחר שלשים יום שלמים כדקאמר לעיל:
הניחא למ"ד אינה חוורת.
שאס עמדה ונתקדשה לשני בתוך שלשים יום אינה מוקדשת לשני מצי למימר דהוה האומר לאשה וכו':
אליא למ"ד חוורת.
שאס עמדה ונתקדשה לשני בתוך ל' יום מוקדשת לשני היכי מצי למימר דכי לא אמר מעכשיו לאחר שלשים יום עולה הוי.
תריך אפי' למ"ד חוורת אפי' הכי התם אי לא אמר מעכשיו מעיקרא הוי עולה לאחר שלשים יום:
דאמירו לגבוה כמסירתו להדיוט.
וכיון דאמר מעכשיו עולה ולא אמר מעכשיו שלמים לא פקעה כדכי ולעולם הוי עולה:
לזכר פדא דאמר פדאן חוורתו וקודשות.
ואפי' לאחר שנקלזו חזר ופודן:
תפשוט

לאשה הרי את מוקדשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום שהקידושין מתחילין מיד ואין נגמרים עד לאחר שלשים יום וא"ת תינא לאחר שלשים יום הוי לגמרי שלמים וקריב קדושת העולה פקעה כדפרישית אלא תוך שלשים יום היכי קריב עולה דקתני בצרייתא ל' יום עולה והלא יז כאן נמי קדושת שלמים כדכי קדושת עולה כדפרישית שמעכשיו מתחיל קדושת שלמים וי"ל כל שלשים יום עולה דקאמר לא לענין הקרבה אלא לענין מעילה דכיון דיש בו נמי קדושת עולה מעוילין בו אי נמי לענין שלא להקריב שלמים תוך שלשים יום ועי"ל דאף לענין הקרבה הוי עולה תוך ל' יום שאין קדושת שלמים עליו תוך ל' יום יותר לבטל קדושה ואע"ג דלגבי קידושי אשה אמרינן שמתחילין הקידושין מיד שאני הכא שיש לקיים ופרשם מה שאמר מעכשיו גבי שלמים לא שיתלו ויתחילו שלמים מיד לבטל קדושת עולה תוך שלשים יום אלא לענין שהפקע קדושת עולה לאחר שלשים יום וס"ג צרישא כל שלמים יום עולה (שלמים יום) ומעכשיו ולאחר שלשים יום שלמים כל ל' יום עולה ולאחר ל' יום שלמים וסיפא ה"ק לאחר ל' יום עולה אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה מיד דהוה האומר לאשה הרי את מוקדשת לי לאחר שלשים יום ואע"ג דנתאכלו המעות מוקדשת פ"י וגבי הקדש אמרינן שזובד נמנית מעות גבי אשה אע"ג שנתאכלו לאחר שלשים יום (כ"א מתחילת ל' יום) אפ"ה חיל הדבור מתחלת שלשים יום כמו גבי קידושין דחילי הקידושין לאחר שלשים יום אע"פ שנתאכלו המעות כדפ' רש"י לעיל:
לבר פדא דאמר חוורתו וקדושות.
אלמא מצי איניס למימר הרי זה הקדש לאחר שאפסתי יאה הקדש ולא הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם וטעמא משום דכידו להקדישו עכשיו כידו נמי לפדותו ולחזור ולהקדישו אס כן תפשוט הא דבעי רבי אושעיא הושתן לאשה שתי פרושות מהו מי הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם הואיל וכל אותן הימים דאין אשתו אין כידו לקדשה אי דלמא השתא הא בשעת נמינת קדושין הוי כידו לקדשה אי נמי השתא היה כידו לקדשה וכשיאא אשתו כידו לגרשה ולקדשה מדעתה השתא נמי מצי לקדש לה מדעתה לאחר שמגרשה ותפשוט ליה מהאי דמועיל שפיר וא"ת כמו דפריך לזכר פדא אמאי לא פריך לעולא דהא לעולא אמר לעיל דחוורות וקדושות אס כן הוה ליה למיפקר לעולא ותפשוט וי"ל דאין ה"ג אלא שפיר פריך לזכר פדא דאמר בזהאי עוד י"ל דלעולא לית ליה האי סגדא דחוורות וקדושות ועד שקילזו דקאמר הטרד הייט דדוקא לענין דכיון שנקלזו שוב אינו פודן וא"ת ועלמ מי פליג אסתמא דהש"ם דכפירא ליה חחויות וקדושות וקדושת מוקדשת לעולם אלמא משמע חוורת

וי"ל דלאו היטו סתמא דהש"ם אלא כז פדא אמר כן והוא ממלתיא וכן אשתמא באלו מילואם (י"ב כה.) גבי וכמה אמר ר' ינאח וכו':

נדרים

רש"י

היינו דאילטריך וכו'.^א
דלמינא להכי תני תרתי דצין קדושת הגוף וצין קדושת דמים פקעה כדכי:
למה לי לתמני פרכי השתא מוקדושה חמורה לקדושה קלה פקעה.
עולה שהיא חמורה לקדושת שלמים שהיא קלה:
מקדושה קלה.
כלומר שלמים דקלה לקדושת עולה שהיא חמורה מיבעיא.
אלא לאו חד לקדושת הגוף וחד לקדושת דמים דתרתייו פקעי ומיצבתא דעולא וליכא פירוקא:
נימא סיהוי פיוצתיה דזכר פדא.
דהכא אמר דלמא קדושת הגוף פקעה כדכי וזכר פדא אמר נקלזו פודן פעס אתת דאפי' קדושת דמים לא פקעה כדכי:
חסורי מיחסרא והכי קסני.
האומר שור זה עולה כל ל' יום ומעכשיו לאחר ל' יום שלמים כל ל' עולה לאחר ל' יום שלמים מעכשיו ומשום הכי הוי שלמים לאחר ל' יום לקדושת הגוף פקעה בזהכי כדכי הואיל ואמר מעכשיו אבל אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר ל' יום עולה הוי אפילו לאחר ל' יום ^א דמקודשת לאחר ל' יום דהתם לא פקעה קדושת הגוף כדכי:
דמוקדושה.

לאחר ל' יום דכי לא אמר מעכשיו דמיא להא האומר לאשה הילך פרוטה זו והתקדשי לי לאחר ל' יום דמוקדשת לאחר ל' יום ואע"ג דמתעכלו המעות של קדושין שאינם בעולם הויא מוקדשת לאחר ל' יום ה"ג כי לא אמר מעכשיו אע"ג דהלכו להך שלשים יום של עולה השתא נמי עולה הוי.
וקיפא דקמני לאחר שלשים יום עולה ומעכשיו ועד שלשים יום שלמים דלאחר ל' יום הוה עולה ופקע קדושת שלמים אע"ג דלא אמר מעכשיו התם משום דקדים ואמר צרישא לאחר שלשים יום עולה דכיון שהזכיר עולה תחלה נעשה דלאמר מעכשיו הלכך לאחר שלשים יום עולה הוי.
והכא הוא משום דאמר מעכשיו פקעה קדושה בתרתייו צין בקדושת דמים צין בקדושת הגוף אבל בעלמא אפילו קדושת דמים לא פקעה כדכי ולא קשה לזכר פדא ומיצבתא דעולא כדקיימא קיימא:
פשיטא.
כלומר דכיון דמתסרת לתמני' ותרלת דה"ק שור זה עולה כל שלשים יום ומעכשיו לאחר שלשים יום שלמים דלאחר שלשים יום שלמים הוי ולמה לי למימר שוב דה"ק אס לא אמר מעכשיו וכו' פשיטא דכיון דאמר לריך למימר מעכשיו ממיילא ידענא דאס לא אמר מעכשיו לאחר שלשים יום שלמים הוי עולה:
תריך לא לריבא.
(י) דהא קמ"ל אי הדר ביה דאי הוה קמני כדקאמרת דלאחר שלשים שור זה עולה כל שלשים יום ^א לאחר שלשים יום שלמים אע"ג דהשתא הדר ביה ואמר מעכשיו הואיל ומעיקרא כשאמר כל שלשים יום עולה לא אמר מעכשיו קודם שאמר לאחר שלשים יום שלמים ולא כלום קאמר ואפי' לאחר ל' יום עולה הוי דהא קמ"ל דדוקא צענין שיאמר בתחלה מעכשיו קודם שיאמר לאחר שלשים יום שלמים כדקאמר לעיל:
הניחא למ"ד אינה חוורת.
שאס עמדה ונתקדשה לשני בתוך שלשים יום אינה מוקדשת לשני מצי למימר דהוה האומר לאשה וכו':
אליא למ"ד חוורת.
שאס עמדה ונתקדשה לשני בתוך ל' יום מוקדשת לשני היכי מצי למימר דכי לא אמר מעכשיו לאחר שלשים יום עולה הוי.
תריך אפי' למ"ד חוורת אפי' הכי התם אי לא אמר מעכשיו מעיקרא הוי עולה לאחר שלשים יום:
דאמירו לגבוה כמסירתו להדיוט.
וכיון דאמר מעכשיו עולה ולא אמר מעכשיו שלמים לא פקעה כדכי ולעולם הוי עולה:
לזכר פדא דאמר פדאן חוורתו וקודשות.
ואפי' לאחר שנקלזו חזר ופודן:
תפשוט

לאשה הרי את מוקדשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום שהקידושין מתחילין מיד ואין נגמרים עד לאחר שלשים יום וא"ת תינא לאחר שלשים יום הוי לגמרי שלמים וקריב קדושת העולה פקעה כדפרישית אלא תוך שלשים יום היכי קריב עולה דקתני בצרייתא ל' יום עולה והלא יז כאן נמי קדושת שלמים כדכי קדושת עולה כדפרישית שמעכשיו מתחיל קדושת שלמים וי"ל כל שלשים יום עולה דקאמר לא לענין הקרבה אלא לענין מעילה דכיון דיש בו נמי קדושת עולה מעוילין בו אי נמי לענין שלא להקריב שלמים תוך שלשים יום ועי"ל דאף לענין הקרבה הוי עולה תוך ל' יום שאין קדושת שלמים עליו תוך ל' יום יותר לבטל קדושה ואע"ג דלגבי קידושי אשה אמרינן שמתחילין הקידושין מיד שאני הכא שיש לקיים ופרשם מה שאמר מעכשיו גבי שלמים לא שיתלו ויתחילו שלמים מיד לבטל קדושת עולה תוך שלשים יום אלא לענין שהפקע קדושת עולה לאחר שלשים יום וס"ג צרישא כל שלמים יום עולה (שלמים יום) ומעכשיו ולאחר שלשים יום שלמים כל ל' יום עולה ולאחר ל' יום שלמים וסיפא ה"ק לאחר ל' יום עולה אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה מיד דהוה האומר לאשה הרי את מוקדשת לי לאחר שלשים יום ואע"ג דנתאכלו המעות מוקדשת פ"י וגבי הקדש אמרינן שזובד נמנית מעות גבי אשה אע"ג שנתאכלו לאחר שלשים יום (כ"א מתחילת ל' יום) אפ"ה חיל הדבור מתחלת שלשים יום כמו גבי קידושין דחילי הקידושין לאחר שלשים יום אע"פ שנתאכלו המעות כדפ' רש"י לעיל:
לבר פדא דאמר חוורתו וקדושות.
אלמא מצי איניס למימר הרי זה הקדש לאחר שאפסתי יאה הקדש ולא הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם וטעמא משום דכידו להקדישו עכשיו כידו נמי לפדותו ולחזור ולהקדישו אס כן תפשוט הא דבעי רבי אושעיא הושתן לאשה שתי פרושות מהו מי הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם הואיל וכל אותן הימים דאין אשתו אין כידו לקדשה אי דלמא השתא הא בשעת נמינת קדושין הוי כידו לקדשה אי נמי השתא היה כידו לקדשה וכשיאא אשתו כידו לגרשה ולקדשה מדעתה השתא נמי מצי לקדש לה מדעתה לאחר שמגרשה ותפשוט ליה מהאי דמועיל שפיר וא"ת כמו דפריך לזכר פדא אמאי לא פריך לעולא דהא לעולא אמר לעיל דחוורות וקדושות אס כן הוה ליה למיפקר לעולא ותפשוט וי"ל דאין ה"ג אלא שפיר פריך לזכר פדא דאמר בזהאי עוד י"ל דלעולא לית ליה האי סגדא דחוורות וקדושות ועד שקילזו דקאמר הטרד הייט דדוקא לענין דכיון שנקלזו שוב אינו פודן וא"ת ועלמ מי פליג אסתמא דהש"ם דכפירא ליה חחויות וקדושות וקדושת מוקדשת לעולם אלמא משמע חוורת

לאשה הרי את מוקדשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום שהקידושין מתחילין מיד ואין נגמרים עד לאחר שלשים יום וא"ת תינא לאחר שלשים יום הוי לגמרי שלמים וקריב קדושת העולה פקעה כדפרישית אלא תוך שלשים יום היכי קריב עולה דקתני בצרייתא ל' יום עולה והלא יז כאן נמי קדושת שלמים כדכי קדושת עולה כדפרישית שמעכשיו מתחיל קדושת שלמים וי"ל כל שלשים יום עולה דקאמר לא לענין הקרבה אלא לענין מעילה דכיון דיש בו נמי קדושת עולה מעוילין בו אי נמי לענין שלא להקריב שלמים תוך שלשים יום ועי"ל דאף לענין הקרבה הוי עולה תוך ל' יום שאין קדושת שלמים עליו תוך ל' יום יותר לבטל קדושה ואע"ג דלגבי קידושי אשה אמרינן שמתחילין הקידושין מיד שאני הכא שיש לקיים ופרשם מה שאמר מעכשיו גבי שלמים לא שיתלו ויתחילו שלמים מיד לבטל קדושת עולה תוך שלשים יום אלא לענין שהפקע קדושת עולה לאחר שלשים יום וס"ג צרישא כל שלמים יום עולה (שלמים יום) ומעכשיו ולאחר שלשים יום שלמים כל ל' יום עולה ולאחר ל' יום שלמים וסיפא ה"ק לאחר ל' יום עולה אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה מיד דהוה האומר לאשה הרי את מוקדשת לי לאחר שלשים יום ואע"ג דנתאכלו המעות מוקדשת פ"י וגבי הקדש אמרינן שזובד נמנית מעות גבי אשה אע"ג שנתאכלו לאחר שלשים יום (כ"א מתחילת ל' יום) אפ"ה חיל הדבור מתחלת שלשים יום כמו גבי קידושין דחילי הקידושין לאחר שלשים יום אע"פ שנתאכלו המעות כדפ' רש"י לעיל:
לבר פדא דאמר חוורתו וקדושות.
אלמא מצי איניס למימר הרי זה הקדש לאחר שאפסתי יאה הקדש ולא הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם וטעמא משום דכידו להקדישו עכשיו כידו נמי לפדותו ולחזור ולהקדישו אס כן תפשוט הא דבעי רבי אושעיא הושתן לאשה שתי פרושות מהו מי הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם הואיל וכל אותן הימים דאין אשתו אין כידו לקדשה אי דלמא השתא הא בשעת נמינת קדושין הוי כידו לקדשה אי נמי השתא היה כידו לקדשה וכשיאא אשתו כידו לגרשה ולקדשה מדעתה השתא נמי מצי לקדש לה מדעתה לאחר שמגרשה ותפשוט ליה מהאי דמועיל שפיר וא"ת כמו דפריך לזכר פדא אמאי לא פריך לעולא דהא לעולא אמר לעיל דחוורות וקדושות אס כן הוה ליה למיפקר לעולא ותפשוט וי"ל דאין ה"ג אלא שפיר פריך לזכר פדא דאמר בזהאי עוד י"ל דלעולא לית ליה האי סגדא דחוורות וקדושות ועד שקילזו דקאמר הטרד הייט דדוקא לענין דכיון שנקלזו שוב אינו פודן וא"ת ועלמ מי פליג אסתמא דהש"ם דכפירא ליה חחויות וקדושות וקדושת מוקדשת לעולם אלמא משמע חוורת

לאשה הרי את מוקדשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום שהקידושין מתחילין מיד ואין נגמרים עד לאחר שלשים יום וא"ת תינא לאחר שלשים יום הוי לגמרי שלמים וקריב קדושת העולה פקעה כדפרישית אלא תוך שלשים יום היכי קריב עולה דקתני בצרייתא ל' יום עולה והלא יז כאן נמי קדושת שלמים כדכי קדושת עולה כדפרישית שמעכשיו מתחיל קדושת שלמים וי"ל כל שלשים יום עולה דקאמר לא לענין הקרבה אלא לענין מעילה דכיון דיש בו נמי קדושת עולה מעוילין בו אי נמי לענין שלא להקריב שלמים תוך שלשים יום ועי"ל דאף לענין הקרבה הוי עולה תוך ל' יום שאין קדושת שלמים עליו תוך ל' יום יותר לבטל קדושה ואע"ג דלגבי קידושי אשה אמרינן שמתחילין הקידושין מיד שאני הכא שיש לקיים ופרשם מה שאמר מעכשיו גבי שלמים לא שיתלו ויתחילו שלמים מיד לבטל קדושת עולה תוך שלשים יום אלא לענין שהפקע קדושת עולה לאחר שלשים יום וס"ג צרישא כל שלמים יום עולה (שלמים יום) ומעכשיו ולאחר שלשים יום שלמים כל ל' יום עולה ולאחר ל' יום שלמים וסיפא ה"ק לאחר ל' יום עולה אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר שלשים יום עולה מיד דהוה האומר לאשה הרי את מוקדשת לי לאחר שלשים יום ואע"ג דנתאכלו המעות מוקדשת פ"י וגבי הקדש אמרינן שזובד נמנית מעות גבי אשה אע"ג שנתאכלו לאחר שלשים יום (כ"א מתחילת ל' יום) אפ"ה חיל הדבור מתחלת שלשים יום כמו גבי קידושין דחילי הקידושין לאחר שלשים יום אע"פ שנתאכלו המעות כדפ' רש"י לעיל:
לבר פדא דאמר חוורתו וקדושות.
אלמא מצי איניס למימר הרי זה הקדש לאחר שאפסתי יאה הקדש ולא הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם וטעמא משום דכידו להקדישו עכשיו כידו נמי לפדותו ולחזור ולהקדישו אס כן תפשוט הא דבעי רבי אושעיא הושתן לאשה שתי פרושות מהו מי הוי מתקדש דבר שלא בא לעולם הואיל וכל אותן הימים דאין אשתו אין כידו לקדשה אי דלמא השתא הא בשעת נמינת קדושין הוי כידו לקדשה אי נמי השתא היה כידו לקדשה וכשיאא אשתו כידו לגרשה ולקדשה מדעתה השתא נמי מצי לקדש לה מדעתה לאחר שמגרשה ותפשוט ליה מהאי דמועיל שפיר וא"ת כמו דפריך לזכר פדא אמאי לא פריך לעולא דהא לעולא אמר לעיל דחוורות וקדושות אס כן הוה ליה למיפקר לעולא ותפשוט וי"ל דאין ה"ג אלא שפיר פריך לזכר פדא דאמר בזהאי עוד י"ל דלעולא לית ליה האי סגדא דחוורות וקדושות ועד שקילזו דקאמר הטרד הייט דדוקא לענין דכיון שנקלזו שוב אינו פודן וא"ת ועלמ מי פליג אסתמא דהש"ם דכפירא ליה חחויות וקדושות וקדושת מוקדשת לעולם אלמא משמע חוורת

וי"ל דלאו היטו סתמא דהש"ם אלא כז פדא אמר כן והוא ממלתיא וכן אשתמא באלו מילואם (י"ב כה.) גבי וכמה אמר ר' ינאח וכו':

א) קדושין נט. בכורות מט.,
ב) קדושין כח: כ"ב קלג:
ג) פ"ו סק. תמורה כט: כ"מ ו.
ד) מוספתא קדושין פ"א,
ה) [לא נמצא טס].

ראו גם:מסורת הש"ס

מוסף רש"י
ראש פ"ט שנתעכלו המעות.
תוך ל' יום, דכי כזו קדושת למייל ליתמייה למעוה, אפילו הכי חילי (קדושין נט.) נתעכל, שאין צעין (בכורות מט.).

ראו גם:מסורת הש"ס

תוספות
לימא תיהוי תיובתא דבר פדא דאמר לא

פקעה קדושה בבדי.
וא"ת אמאי לא פריך לעולא כמו לבזר פדא מקדושת הגוף מהא דהא כפירא ליה קדושת הגוף לא פקעה כדכי מההיא דהאומר לאשה היום את אשתי וכו' וי"ל דאפי' דהשקא לרבא וקדושת הגוף לא פקע כדכי וכו' כדי לתפור דברי רבא שהיה אומר דמודה שולא דקדושת הגוף לא פקע כדכי ומכל מקום לא קשה לעולא מההיא דהאומר לאשמו משום דלאו היינו בנזייתא אלא מימרא (לעולא) ולכך לא פריך לעולא:
אמר ר' בר פרא ה"ק. סיפא אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר ל' יום עולה הוי.
פ"י שלא אמר [אלא] לאחר שלשים יום עולה הרי זו עולה ואשמעין קידוש אע"ג דלא אמר דיבורי בשעת שקדושה חלה דלימת חלה הקדושה לאחר שלשים יום ומד אחר דיבור אפ"ה חלה הקדושה שפיר לאחר ל' יום:
בירי דהוה ואומר לאשה וכו'.
וא"ת בשלמא סיפא מתרנא שפיר אלא רישא דאמר שור זה עולה לאחר ל' יום שלמים אלא דפקעת קדושה כדכי והיכי מתרנא לה וי"ל דהכי פירושא כל יום עולה וס"ה דהוי עולה לאחר ל' יום נמי דקדושה לא פקעה כדכי ויחזקין דהוי לאחר ל' יום שלמים כגון דאמר לאחר ל' יום שלמים ומו לא וכו' תמני למה לי לא זו אף זו קתני לך זו קדושת הגוף אלא אפילו קדושת דמים נמי לא פקעה וקשה דלשון אשמען כן דמקאמרת כל ל' יום עולה משמע כל ל' יום עולה דוקא אבל לאחר ל' יום לא הוי עולה לכי' נ"י אלתן דרישא נמי כגון הרי שור זה עולה כל ל' יום מעכשיו ולאחר ל' יום שלמים הוי והוי תוך יום עולה ולאחר שלשים יום שלמים אע"ג דקדושה לא פקעה כדכי שאני הכא לא פקעה כדכי שאני הכא כדכי כדכי דייבור שהתפיסו לעולה אמר מעכשיו ולאחר שלמים יום שלמים אי"כ המתחיל קדושת שלמים מיד כמו קדושת עולה אלא שלא נגמרה קדושת שלמים עד לאחר שלשים יום דהכי נמי אי"כ ויחזן פרק האומר דקידושין (דף נה:) דהאומר

קדושת דמים פקעה בבדי.
וא"ת אמאי לא פריך לעולא כמו לבזר פדא מקדושת הגוף מהא דהא כפירא ליה קדושת הגוף לא פקעה כדכי מההיא דהאומר לאשה היום את אשתי וכו' וי"ל דאפי' דהשקא לרבא וקדושת הגוף לא פקע כדכי וכו' כדי לתפור דברי רבא שהיה אומר דמודה שולא דקדושת הגוף לא פקע כדכי ומכל מקום לא קשה לעולא מההיא דהאומר לאשמו משום דלאו היינו בנזייתא אלא מימרא (לעולא) ולכך לא פריך לעולא:
אמר ר' בר פרא ה"ק. סיפא אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר ל' יום עולה הוי.
פ"י שלא אמר [אלא] לאחר שלשים יום עולה הרי זו עולה ואשמעין קידוש אע"ג דלא אמר דיבורי בשעת שקדושה חלה דלימת חלה הקדושה לאחר שלשים יום ומד אחר דיבור אפ"ה חלה הקדושה שפיר לאחר ל' יום:
בירי דהוה ואומר לאשה וכו'.
וא"ת בשלמא סיפא מתרנא שפיר אלא רישא דאמר שור זה עולה לאחר ל' יום שלמים אלא דפקעת קדושה כדכי והיכי מתרנא לה וי"ל דהכי פירושא כל יום עולה וס"ה דהוי עולה לאחר ל' יום נמי דקדושה לא פקעה כדכי ויחזקין דהוי לאחר ל' יום שלמים כגון דאמר לאחר ל' יום שלמים ומו לא וכו' תמני למה לי לא זו אף זו קתני לך זו קדושת הגוף אלא אפילו קדושת דמים נמי לא פקעה וקשה דלשון אשמען כן דמקאמרת כל ל' יום עולה משמע כל ל' יום עולה דוקא אבל לאחר ל' יום לא הוי עולה לכי' נ"י אלתן דרישא נמי כגון הרי שור זה עולה כל ל' יום מעכשיו ולאחר ל' יום שלמים הוי והוי תוך יום עולה ולאחר שלשים יום שלמים אע"ג דקדושה לא פקעה כדכי שאני הכא לא פקעה כדכי שאני הכא כדכי כדכי דייבור שהתפיסו לעולה אמר מעכשיו ולאחר שלמים יום שלמים אי"כ המתחיל קדושת שלמים מיד כמו קדושת עולה אלא שלא נגמרה קדושת שלמים עד לאחר שלשים יום דהכי נמי אי"כ ויחזן פרק האומר דקידושין (דף נה:) דהאומר

קדושת דמים פקעה בבדי.
וא"ת אמאי לא פריך לעולא כמו לבזר פדא מקדושת הגוף מהא דהא כפירא ליה קדושת הגוף לא פקעה כדכי מההיא דהאומר לאשה היום את אשתי וכו' וי"ל דאפי' דהשקא לרבא וקדושת הגוף לא פקע כדכי וכו' כדי לתפור דברי רבא שהיה אומר דמודה שולא דקדושת הגוף לא פקע כדכי ומכל מקום לא קשה לעולא מההיא דהאומר לאשמו משום דלאו היינו בנזייתא אלא מימרא (לעולא) ולכך לא פריך לעולא:
אמר ר' בר פרא ה"ק. סיפא אס לא אמר מעכשיו שלמים לאחר ל' יום עולה הוי.
פ"י שלא אמר [אלא] לאחר שלשים יום עולה הרי זו עולה ואשמעין קידוש אע"ג דלא אמר דיבורי בשעת שקדושה חלה דלימת חלה הקדושה לאחר שלשים יום ומד אחר דיבור אפ"ה חלה הקדושה שפיר לאחר ל' יום:
בירי דהוה ואומר לאשה וכו'.
וא"ת בשלמא סיפא מתרנא שפיר אלא רישא דאמר שור זה עולה לאחר ל' יום שלמים אלא דפקעת קדושה כדכי והיכי מתרנא לה וי"ל דהכי פירושא כל יום עולה וס"ה דהוי עולה לאחר ל' יום נמי דקדושה לא פקעה כדכי ויחזקין דהוי לאחר ל' יום שלמים כגון דאמר לאחר ל' יום שלמים ומו לא וכו' תמני למה לי לא זו אף זו קתני לך זו קדושת הגוף אלא אפילו קדושת דמים נמי לא פקעה וקשה דלשון אשמען כן דמקאמרת כל ל' יום עולה משמע כל ל' יום עולה דוקא אבל לאחר ל' יום לא הוי עולה לכי' נ"י אלתן דרישא נמי כגון הרי שור זה עולה כל ל' יום מעכשיו ולא